

رواية ايام العمر كاملة

بقلم الكاتبة نورهان هشام

لتحميل المزيد من الروايات زوروا موقعنا

ايجي فور تريندس

او يمكنكم زيارة الموقع مباشرة من خلال

الروابط التالية

www.egy4trends.blogspot.com

www.egy4trends.com

قصة رومانسيه باللغة العاميه

الحلقه الاولى من ايام العمر

تستيقظ من نومها لتبدا يوم جديد مشرق
تاتي الخادمة لتجدها على فراشها مستيقظة

الخادمة: صباح الخير

مريم: صباح النور ازيك يا موني

موني : الحمد لله يلا قومى واخدى شاور
كدوة والبسي وانزلى علشان مامى مستنياكى
تحت

مريم :اوووووك

تخش مريم الحمام وتأخذ شاور ثم تخرج
وتلبس وتحط بيرفيوم وتنزل على السلالم

فتجد امراه في العقد الرابع ن عمرها فتذهب
اليها وتقبلها

مريم: صباح الخير يا مامتى

الام : صباح الخير يا حبي يلا نروح نفطر
علشان تلحقي تروحي الجامعه

مريم:اوووك

استوووووووووووووووووووب مريم بنت
جميلة جدا مرحلة بيضاء البشرة عندها عسلي
وشعرها طويل بندقي عندها 19 سنة

نكمل تخلص مريم فطار وتطلع من الفيلا
وتركب العربية بتاعتها والفون بتاعها يرن ترد

مريم : سوو عاش مين شافك يا بنتى

المتصل انتى فين اميرو

مريم: خلاص انا على وصول يلا اتشاااو

توصل مريم الجامعه وترص سيارتها وفجاه

....

حد يخطب العربيه تطلع وهيا متعصبه لانها

اتخبطت في الازاز جامد

مريم (بعصبية) : مش تحاسب ايه دي ينفع

كدة

الشخص : انا اسف جدا يا انسه مكنش

قصدي انا هدفع كل التعويضات

مريم اتنرفزت اكتر لما قال كدة فطبعاً بقي

الناس اتلمت ما صدقو بقي ناس فظيعة

صحيح

.....: مريم في ايه حصلك انتي حاجه

مريم :لا مفيش اتخبطت بسس يلا يا سارة

نمشي

سارة : طب تعالى اما نشوف الجرح دى الاول

مريم :معاكى انتى منديل الاول

لقت مريم ايد بتدمد لها وفيها منديل بصت

لقتة الشاب اللى خبطها

الشاب : انا اسف مكنش قصدى اخبطك

مريم متنحه في ملامح الشاب

مريم : لا مفيش حاجه عن اذنك

تمشي مريم هيا وسارة ويخشو المحاضرة

ومريم طول الوقت سرحانه سارة تهز فيها

وتقولها مالك يا بنتى في ايه

مريم: لا ابدا مفيش الشاب الى خبطني

مووووز اوى يعنى ولا وهوا بيقولى انا اسف

مكنش قصدي يالهوى عسووووووول

سارة : ااااا قولتيلي بت في اييه (بخبث)

مريم : مفيش بقول ان هوا بس كيوت
وعسوووول مش اكثر وبس بقي علشان
المحاضرة هتبدا

وفجأة يدخل المعيد ويلاقوه

دخل المعيد يببصو ...؟؟؟!!! لقوه الشاب
اللى خبط مريم

مريم متنحه وسارة بتبصلها جامد
سارة :بتتنت يا مريم مش ده الكيوت الحلو
اللى بتتكلّم عنه

مريم :.....

سارة : انت يا حيوانة ردى بصوت على

كل اللي في المحاضرة سمع والدكتور سمع
راح نحيت الصوت لقي

مريم وسارة قال

لو سمحتى يا انسة انت وهيا لو مش
محتاجين لمحضرتي اتفضلو اطلعو برة

سارة كانت متعصبة جامد

مريم : سورى يا دكتور، مريم وشها احمر
اووووى من الكسووف وبتبص لسارة بتوعد
الدكتور : خلاص الزموا السكوت لو سمحتو

كمل الدكتور كلامه وقال

زى ما كنت بقول انا اسمى الدكتور محمد
لو حد مش فاهم حاجه او كدة يتفضل وانا
اشرحه لو عايز اووك،

اللى في المحاضرةاووك يا دكتور

محمد كان بيشرح في المحاضرة لقي مريم
سرحانة

محمد : انت يا انسة ...

مريم

سارة بصوت مش مسموع بحيس ان مريم
اللى تسمعه قومى يا بت

مريم : نعم يا دكتور

محمد : كنا بنقول ايه

مريم : سورى يا دكتور سرحت شوية

محمد : طالما انت مش مركزة من فضلك
اطلعى برررة

مريم وشها جاب الوان وراحت طالعه بره
قاعدة متنرفة

بعد نص ساعه المحاضرة خلصت وطلعت

ساره وراحتلها

سارة : مريم انت كويسة

مريم : ايوا كويسة الدكتور دى رخم

اووووووي مش عارفه ايه ده معلق معايا

من اول المحاضرة

سارة : احم احم

مريم : هوا اصلا ازاي يخرجني كدة قدام

الطالبة كلهم

سارة : احمم...احمم

مريم : ايه في ايه

سارة : بصي وراكى

مريم بصت وراها لقت محمد ووشه باين

عليه الضيق اوى

مريم :متنحة وفي نفسها يانهار اسووووود

ليكون سمعنى

مريم : طيب يا سارة اشوفك بعدين بقي يا

حببتي باااى لسه مريم جاية تمشي لقت

محمد بيناديها

محمد ...: انسة ...اسمك ايه

مريم : مريم

محمد : انسة مريم انا كنت عايز ادفعلك

تعويض للعربية ولسه بيطلع الفلوس من

جيبه

مريم : لا مفيش حاجه حضرتك فداك

محمد كان بيديها المحفظة مريم ادايقت

جامد

مريم : خلاص يا دكتور مفيش داعى دخل

فلوسك في جيبك وراحت ماشية

فجأة مريم وهي ماشية تلاقى

فجأة مريم وهي ماشية تلاقى

مريم : يخرب عقلك انت وهيا جيتو امتى

من اوروبا

.....: مش تقولى يا حيوانة انت ازيكو الاول

مريم : هههههه لا طبعا ازيك يا ريم انت

ونورهان وحشتونى يا كلاب

ريم ،نورهان: انت اكثر وراحو حضنين بعض

هما التلاته

مريم : وحشتونى اووى جيتو امتى

نورهان : انت اكثر جينا اول امبارح

ريم: ايه بقي مش هنقعد ولا ايه تعالو نروح

الكافتيريا

مريم : يا كلاب جيتو اول امبارح ومتصلتوش

ريم : كنا عايزين نعملك مفاجأة

مريم : طيب يلا بقي احكولى عملتو ايه

ولا اقولكو تعالو نروح الكافتيريا

ستوووووووب ريم ونورهان وسارة ومريم

صاحب جدا سارة ومريم من اعدادى لكن

صحبو ريم ونورهان من الثانوى بس هما

سافرو يقضو الاجازة برة

سارة بنت مجنونة بتحب الجنان جميلة

شعرها اسود قصير وبشرتها بيضة وعنيها

سودة

ريم عاقلة بس لما بتقلب على مجنونة
بتقلب عادية الملامح بس كل اللي يشوفها
يحبها دحيحة الشلة

اما نورهان فها قماوية ملامحها رقيقة
وشعرها بنى عاقلة وبتحب القراءة والكلام
دة مثقفة يعنى نكمل القصة ..

راحو الكافتيريا وقعدو وطلبو يشربو
نسكافيه

وهما قاعدين في واحد جه وقعد علي
التريزة وراح قايل

.....: هاى يا جماعه

مريم : نعم حضرتك عايز حاجه

.....: اه لو سمحتى ممكن تدينى محاضرة
فاتتنى

مريم : اسفة حضرتك خدها من حد تانى
عندك الدفعه كلها

.....: سورى بس اصل انا معرفش حد فقلت
اجى اقولك يعنى سورى مكنش قصدى
مريم : لا مفيش حاجه اتفضل من غير
مطرود

.....: انت ازاي تكلميني كده

مريم : والله ده شئ ميخصكش اكلملك
بالطريقة اللي انا عايزاها

.....: لا بقي انت شكلك كدة متربتيش

مريم :

ريم : خلاص يا جماعه

نورهان : خلاص سوري معلشي حضرتك

.....: خلاص انا مش عايز اعمل مشاكل

بس بعد كده مش هيحصل كويس

مريم : هتعمل ايه يعنى

.....: لا انت مش عارفه انا ابن مين ولا ايه

مريم : لا مش عارفه ومش عايزة اعرف

هتكون بن مين يعنى رئيس الجمهورية

اتفضل امشي يلا

طبعا بقي الناس اتلمت لان صوتهم علي

وسارة جت

سارة : ايه ده احمد ازيك

احمد : ازيك يا سارة

سارة : مريم في ايه فيه ايه يا جماعه

مريم : انت تعرفي الراجل دى

سارة : ايوه كان جارنا ليه حصل حاجه

احمد : ايه ده انت تعريفها ازاي دي دي
قليلة الادب ومتربتش

مريم : لا بقي انت زودتها اوى وانا مش
هسكت

طبعاً الخبر انتشر في الجامعة لان الخناقه
كانت جامده والناس كانت حوالهم

محمد : فيه ايه فيه ايه انتو في جامعه مش
في الشارع (بزعيق)

مريم : قليل الزوق دي جه قعد من غير ما
يستاذن وبيقولى ممكن تدينى المحاضرة
...(وحكته)

محمد : خلاص مفيش حاجه يلا كل واحد
على المدرج بتاعه

مريم : اوك يا دكتور

محمد : لا استنى انت لو سمحتى

مریم : اووك امشو انتو يا جماعه

نورهان ،ساره ، ريم : متاكدة هتكونى كويسه

مریم : ايوه يلا امشو

مشيو وهما قلقانين لان هما عارفين ان

مریم دبش

محمد : فيه ايه يا مریم انت كده على طول

بتتخني من كله

مریم : حضرتك ده شئ يخلصنى وبعدين

هوا اللى غلطان

محمد : انت مصرة ليه ان هوا اللى غلطان

هوا اعتذر وكان هيمشي انتى اللى قليتى

ادبك

مريم : حضرتك انا مش قليلة الادب

ومسمحلكش تقول عليا كدة!!

مريم وشها جاب الوان ودموعها كانت في

عنيها لان العتاب كان عليها وبقي شكلها

وحش اووي بعد اما اتطردت وهوا كمان

قالها قليلة الادب دلوقتي

نروح لحنة تانية -----

ريم : انا خايفة اووي يا جماعه تعالو نروح

نشوفها

سارة :اهدى بس يا ريم

نورهان : لا يا سارة يلا نروح

سارة : امرى لله يالا

محمد: لما شاف مريم كده صعبة عليه

اووی

محمد : انا اسف مکنش قصدی

مریم: لا خلاص مفیش (بصوت طفولی)

وراحت ماشية

فجاة محمد سمع صويت

ریم :

[illegible]

ييم لسه پيلف وشه لقي

سمع محمد صويت

ریم : مر یسے

لسة محمد بلف وشه لقي ناس كتير

ملمومة راح

لقي مريم واقعه في الارض و ساره ونورهان
وريم بيعيطو

سارة : مريم حبيبتى قومی فيكي ايه

نورهان : مريييييييم قومی بطلی مقالب

ريم : يلا نوديهها للدكتور بتاع الجامعه بسرعه

شلوها وودوها

دكتور : لا متخافوش هيا بس اغمى عليها

من التوتر والضغط عليها

محمد : يعنى هيا هتبقى كويسه

دكتور : ان شاء الله يدوب حوالى عشر دقائق

كددةوتفوق

محمد : شكرا يا دكتور

دكتور : على ايه لا مفيش حاجه

الدكتور مشي وسابهم

محمد : خليكو هنا يا بنات هروح اجيب
حاجه من برة

ريم : هو ايه للى حصل حضرتك

محمد (ارتبك) : سورى لازم امشي علشان
ورايا محاضرة

سارة : الموضوع ده فيه لغز لازم نعرفو

ريم : ايوة وكمان هوا متعلق بالدكتور محمد

نورهان : خلاص يا جماعة مش وقتو ايه ده
مريم بتفوق

مريم : فيه ايه يا جماعة ((بزل))

ريم : مريم يا حبيبتي انت كويسه

سارة : مالك فيه حاجه وجعاكى

نورهان : براحه عليها يا جماعه مريم حصل
ايه

مريم ك حكتلهم الموضوع وكانت بتعيط

مريم : انا برضة اللي غلطانة يعنى هوا
طردي واهانى وبعدين بيولى انتى قليتى
ادبك عليه ((وهيا بتعيط))

ريم : امممم... معلشي يا حبيبتي متزعليش

سارة ك متزعليش يا ميرو يا حبيبتي فكك
منه

نورهان : مريم المهم انك كويسه يا حبيبتي
وبعدين انتو قلبتوها دراما اوى كدة ليه بطلو
نكد بقي وايه راىكو نخرج انهارده

مريم : انا نكدية يا زبالة

ریم : طالما قولتی زباله ییق انا کده اطمینت
علیکی

سارة : اصلا العفريت بخاف منها

مريم : تصدقو ان انا غلطانة يلا يا حنة حيوانة
منك ليها

نورھان: ھھھھھھھھھھھھ خلاص خلاص

ریم : یلا ندروح یا جماعه

مریم : تصدقی اول مرة تقولی حاجه مفیده

سارة : ايوة يلا نمشى

الشلة اوووك يلا

وراحو قيمين وراحو مروحين رجعت مريم

وهی زعلانة اوووی

وصعبان علیہا نفسہا اووووووووی

سلمت على مامتها وراحت طالعه اوضتها
قفلن الباب عليها وفتحت الدرج خدت صورة
لباها

مریم :بابا وحشتنی اوی کنت عایزه ابدأ
السنة دى وحضرتك معا

انا مش عارفه اعمل ايه وحشتنى اوى يا بابا
 كان نفس ي تبقي موجود معايا وتحضنى
 وطبطب عليا وتقولى خليكى قوية انت اقوى
 من ان يهزك موضوع زى دة

مریم : انا خلاص يا بابا خنت وعذك ليا انا
خاتنى قوايا وبقيت زى الازاز ممكن اى حد
يكسرة بسهولة

مریم بتفکر من سنتین

فلااااااش بااك

مریم : بابا...بابا انت کویس

الاب : انا كويس يا حبيبتي متقلقيش

مريم : بابا اوعدنى انك مش هتسبني

الاب : اوعدك بس انا عايز اطلب منك طلب

مريم : اتفضل

الاب : مريم خليكى قوية متخليش حد
يكسرك متخليش حد يجرحك اعملى جدران
كبيرة لقلبك علشان محدش يقدر يهدمها
غير اللى يستحقك

مريم : ليه بتقول كده يا بابا

الاب : ارجوكى اوعدييني انك هتكونى قوية

مريم : اوعدك

الاب : متخلفيش وعدى مهما حصل

مريم : حاضر

الاب : كدة انا اطمنت عليكى

الاب انفاسه بتتلاحق وبدا يكح

مریم : بابا انت کویس

الاب : ا...ا..اه مت...قلقیش

مریم : بابا.... باب ... رد علیا

مريم : لا

نرجع للواقع -----

مریم : لالالالالالالالالالال بابا وحشتنی اووووی

مريم نامت زهي حاضنه صورة بياها وبعدين

صحيت على صوت الفون

مريم : الو

.....: ايه الكسل ده قومى يالا علشان عايزين

نروح النادي

مريم : لا روحو انتى مش عايضة اروح

ريم : هتقومى ولا اجيلك بطلى النكد اللى
انت فيه دى

مريم : والله مش عايضة اروح

ريم : هتروحي غصب عنك والسي لبس
الرياضة

مريم : طيب اووك على الساعه كام اجي

ريم احنا هنجيلك 6 كده تكونى لابسة

مريم : هي الساعه كام

ريم : حوالى 4.5

مريم : طيب اووك اقوم البس

قامت مريم خدت شاور ولبست اللبس
الرياضي بتاعه واللى الشله جيبين زى
بعض وحطت برفيوم

ونزلت طلبت نسكافيه على مايجو

مریم وہی بتشرب

سارة : عوووو احنا جينا

مريم : عا|||خستيني

نورھان : ہہہہہہہہہہہہہ معشیہی ہتھیہا

کده على طول

[illegible]

ها يا مريم جاهزة

مریم : اہ یالہ

ومشيئو ركبو عربية مريم مريم مريم

وعربية سارة نورهان وسارة وصلو النادي

راحو قعدو على التربيوة المعتادة بتاعتهم

وبعدین مریم تبص تلاقی

وقفنا المرة اللي فاتت لما هما كانو قاعدين

على التربيضة وبعدين مريم بصت تلاقي ...!!

تقوم مريم من على التربيضة وتروح على

الراجل اللي شافته

مريم : كابتن عماد ازيك

عماد : مش معقول احسن تلميذاقي ازيك يا

ميرو

مريم : الحمد لله يا كابتن عاش من شافك

والله

عماد : مالك مبتجيش بقالك كتير من اول

ما باباكي اتوفي

مريم (بزعل) : معلشي يا كابتن بس موت

بابا كان ليه اثر عليا جامد

عماد : مریم انت اقوی من کده وبعدين فات
مده على الموضوع ده المفروض تكونى
اتخطاتيه

مریم : عمرى ما هعرف انسى بابا ، بابا كان
كل حياى كن بحبه اكر من نفسى كنت
بعتبره اخوى وصاحبى وبابا وكل حاجه فى
حياته (بدأت تعيط)

لا يمكن انساه مفيش اى حاجه تقدر
تنسهولى

ريم : ايه ده مش ده كابتن عماد

نورهان : انا هانهار ايه ده مریم شكلها زعلان
كده ليه

سارة : يلا نروحلها يا جماعه

قامو ..البنات راحو لمريم لقوها زعلانة

البنات : ازيك يا كابتن

عماد : اهلا يا بنات ازيكو

خلاص يا مريم متزعليش انا اسف ان انا

فكرتك

مريم : لا ياكابتن انا اصلا منستش

سارة : مالك يا مريم فيه حاجه

ريم : ايه اللي حصل يا كابتن ...!!!؟

عماد : لا مفيش حاجه حصلت

مريم : يلا يا بنات نروح نكمل القعهه :')

سارة : اووك يالله راحو البنات

وقعدو ...

ريم : ايه اللي حصل يا مريم ...!!!؟

مريم : مفيش كل الحكاية وحكتلهم ...

سارة : خلاص يا جماعه بطلونكد

مريم : متيجو نروح نلعب شوية...

ريم : لسه زى ما انتى بتحبي تلعبى تنس

وبتغلبينا كلنا

مريم : بت يا نورهان بطللى قراءة شوية

احنا خارجين علشان نفك مش نقراء

نورهان : ههههههههه طيب ماشي هتلعبو ايه

سارة :..تنس

ستووووب نروح بقي يا جماعه لحتة تانية

يوسف : وله يا محمد

محمد :.....

مصطفى : انت يااض

الحمد لله جاتلى الفرصةوراح مديه قلم
على قفاه

محمد : اااااه يا ابن الايه

يوسف : احسسنن قولى بقه كنت بتفكر في
ايه

محمد: فكرين البنت اللى انا خبطت عربيتها
دى

يوسف ، مصطفى : ايوة مالها

محمد : حكالهم الموقف اللى حصل

يوسف : على فكرة انت غلطان يا محمد
مكنش ينفع اللى انت قولته

مصطفى : تصدق يالا انا اكتشفت ان انت
بتفهم ..

يوسف : لا داعى للتصفيق ...دعونا نعمل في

صمت

محمد : وده وقته بطلو هبل بقي قولولى

اعمل ايه في المشكله دى

مصطفى : انت تعمل زى ما الواد الاهبل ده

قال

يوسف : اعمل زى ما انا الاهبل قولت

محمد : يعنى انتو شايفين كده

مصطفى : ايوة شايفين كده وحتتة

يوسف بقولكو ايه متيجو نروح النادى

نشوف المزز اللى هناك

محمد : بس يااض

مصطفى : لا يلا نروووح قوم يالله يا

حموكشه ..

ريم : بس يابت انا طلبوني في البرازيل العب

بس انا اللي مو فقتش

مريم : اوووووه تصدقي عندك حق

ساره : هههههههههههه بطلو يا عيال لسه زى

ما انتم ناقر ونقير

نورهان : مريم عازة العب معاكى

مريم : اووك يلا

وصل محمد ويوسف ومصطفى

مصطفیٰ: بقولکو ایه انا عايز العب تنس

محمد : ماشي هاجي معاك هتي جي يا

يوسف

يوسف : لا انا رايح البيسين ...

[illegible]

مصطفیٰ : یا اللہ یا محمد

محمد : يالله

مریم ونورهان کانو بیلعبو تنس مریم فازت

برضة لان هيا بتعشق التنس

المهم محمد ومصطفى جم

محمد : مصطفى هي دى البنت اللى

حکمتك عنها

مصطفى : بجد طيب روح اعتذرلها

محمد : لا ياعم

مصطفى : براحتك انا رايح العب انا

مصطفى راح نحيث مريم

مصطفى : لو سمحتى ممكن تلعبى معايا

لان مفيش اى حد يلعب معايا

مريم : اووك مفيش مشكلة

ريم : انت اللى جبته لنفسك

نورهان : روح للى مبيرحمش

مصطفى : نعم فيه حاجه

نورهان : ها لالا...مفيش

راح مصطفى هو ومريم يلعبو ومريم بهدلتو

يعنى جامد

مصطفى بقى محروج اوووى ان بنت هزمته

وده كله ومريم مش واخده بالها من محمد

اللى هيقع من كتر الضحك راح مصطفى

رايحه ومريم بتابعه لاحظت محمد واقف

وفطسان من الضحك حست ان هي عايزة
تعيط مش عارفه ليه افكرت كل كلمه قالها

مصطفى : هيهي ايه اللى بيضحك يا
ظريف

محمد : هههههمش ..هههههههه مش قادر
...بهذلتك ههههههههه

مصطفى : طب لو جدع يا خفه روح لاعبها
محمد : قد التحدى يابرنس اتعلم التنس
على حق

راح محمد لمريم وهيا كان قلبها هيقف ...
محمد : انا اسف يا انسه مكنش قصدى
اضايك

مريم : لا ابدا محضلش حاجه

محمد : ممكن اللعب معاكي تنس صراحة
عجبتنى لعبك لان صاحبي اللي لعب معاكي
مكنش حد بيغلبه

مریم : اه اوی ...اوی

راح مريم ومحمد يلعبو تنس وهم يلعبو
مريم كانت بتلعب بغل وكانت بتقول
لنفسها لازم اغلبه المهم محمد كان خلاص
هيفوز بس مريم لحقت نفسها وبسرعه
وراحت رداله الضربه جامد جت في عنيه
محمد : ||||| اه... انتى بتنتقمى مش

بتلعبی

مريم : طالما انت مش قدا اللعب متلعبش
وراحت ماشيه راحه للبنات

ريم : ايوة بقي هي دي ميرو شلفطيه

سارة : احسن انا فرحانة فيه

نورهان : طالما هو مش قد اللعب ميلعبش

مريم : بس بقي يا جماعه علشان بؤحرج 😊

ساره : هههههههههههه خدتى حقك تالت

ومتلت

مريم: الایچی علی میرو میکسبش ..

ريم : اللهم زيدك تواضعا يا اخت مريم

[illegible]

ندروح لحتة تانية

مصطفى :

شلفطتك يا برنس

محمد: بس يلا مش نقصك انا اللي سبتها

تفوز

مصطفى : اياه ما انا عارف ههههههههه

مصطفى: ههههه..... يانهار اسود الحق

يامحمد

محمد : ای...ہ یانہار ازرق ای.ہ.ہ.ہ

تفتکروا شافوا ایه

وقفنا الحلقة اللي فاتت لما

مصطفى : ههههه... يانهار اسود الحق يا

1520

محمد : ای....ہ انہار ازرق ایہ الی حصل

یوسف : مفیش یا عم یا الله نمشی

بصو بقي يوسف کان جای متشلفط وشه

وإلى الله مرجعهم جميعاً

محمد : شڪله يضحك اووي ..

يوسف : ملكش دعوة

[illegible]

یوسف : ایاہ کده استریحت یعنی

محمد : احسن انا والله فرحان فيك

یوسف : بطل یا خوف... وقیل ما یکمل ایہ ده :

محمد : بس ڀلا وڃيلا نمشي

یوسف شکلی مش لوحدی الی اتشلفطت

محمد : مصطفى مشى الواد ده من اودامى

لاما احكيلو انا مش ناقص

مصطفیٰ فہم یوسف کل حاجہ

یوسف : ہہہہہہہہہہہہہہہہہہ احسن احسن

...هیییییییه لقد اخذت حقى

ناهاهاهاهاهاااااا

اوووووبا شوف المزة اللي هناك دى

محمد : یابنی انت مش بتحرم

يوسف : طب والله لتبص

محمد لسه بیبص لقاها مریم وکانت

بتضحك وعندها غمازات بقى الله

محمد اضايق

محمد : بطل يا يوسف ملكش دعوه بيها

يوسف : لا بقي انا حطتها في دماغي

محمد : اوووووووف بطل بقى

مشى محمد

يوسف : ده مالو ده

مصطفى : مهي هي دي البت اللي كان

بيكلمنا عليها

يوسف : ااه مش تقول يا عم طيب خلاص

راح يوسف لمحمد

يوسف : خلاص يا حموكشة مكنتش اعرف

محمد : خلاص مفيش حاجه يا عم

يوسف : بس ايه يعنى موووووووووووزة

جامد

محمد : يوسف

يوسف : والله لو عملت حاجه لاصوت والم

عليك الناس واللى في بطنى ده هتعرفو بـ

DNA

محمد : يخرب عقلك اسكت يالا

مصطفي : صوتكو عالی والناس بتبص علينا

محمد : بقولكو ايه بتعرفو تجرو اول اما اعد

3 2 1 تجرو ماشي

يوسف ومصطفي : يلا

محمد : 1..لسه بيقول 2 لقاهم جيديو راح

جاری وراهم

نورح لحتة تانية بقي

نورهان : لا يا مريم جادعه الواد اتشلفط

مريم : ههههههههه انا مش اي حد يا ما ما

سارة : ربنا يزيدك تواضعا يا خت مريم

ريم : بصو يا جماعة انا راحه اشتري حاجه

نشر بها

سارة : انا جايه معاكى

ريم : اوووك تشربو حاجه يا جماعه ولا ايه

مريم : اه ياريت هاتيلى بيبسي ومولتو

نورهان : اه وانا برده

سارة : اووك يلا يا ريم

وهم لسه مشيين جه واحد بسرعه خبط ريم

وقعها

ريم : ااااه ... ايه ده مش تحاسب

سارة : ريم قومى معلشي

الشخص: انا اسف جدا والله مكنش قصدى

ريم : بس بعدكده ابقى حاسب

الشخص : سورى والله انا اسف

ريم : سارة ... بت يا سارة

الشخص : الله اسمها سارة وشكلها جميل
(في سره)

سارة : ها يالا يا ريم

مشيت سارة وهى سرحانة جابو الحاجه
وراكو للبنات

شربوا الحاجه وقعدو ينموا على الناس
شوية صغننين (مش اووى يعنى)

ومشيرو روكو

راكو خدو شاور ودش ونامو

تانى يوم --- في الجامعه --

سارة : يا جماعه مريم مجتش ليه

ريم : والله ماعرف هتصل بيها كده

ريم بتتصل بمريم

مريم : ال...و

ريم : مالك يا مريم في ايه

مريم : لا لا مفيش الحمد لله شوية تعب

بس

ريم : الف سلامة عليكى طيب هنجيلك بعد

الجامعه اوووووك

مريم : اووك

ريم : سلااااااام

مريم : سلام

سارة : ها يا ريم فيه ايه

ريم : بتقول ان هي تعبانه

نورهان : يانهار فيه ايه مالها

ريم : اهدى شوية تعب

هنروحلها بعد الجامعه

سارة : اووك

نورهان : يانهار اتخارنا على المحاضرة يلا

بسرعه

راحو خبطو على الباب

ريم : اسفين يا دكتور

محمد : لا بس بعد كده محدش يخش بعدى

محمد كان بيعسب مريم معاهم فدخلو

هما التلاته فاستغرب كمل المحاضرة

وهما خارجين كانت المحاضرة خلصت

محمد : لو سمحت

نورهان : نعم حضرتك عايز حاجه

محمد : ممكن اسال سؤال ؟!!

نورهان اتفضل

محمد : هي مريم صحبتكو مجتش انهارده
ليه

نورهان : هي تعبانة شوية مش اكر

محمد : اتخض : ليه فيها ايه قصدي طيب
الف سلامة شكرا اتضلي

نورهان : على ايه ومشيت

ريم ، وسارة : كان بيقولك ايه

نورهان :(حكتلهم)

سارة : طيب هو ايه اللي خلاه يسال اصلا

ريم : اكيد وقع

نورهان : بطلی تفكيرك الزباله ده بقي

فاضل كام محاضرة

سارة خلصنا

ريم : اوك احسن يلا نروح لمريم

وصلو ونزليين من العربيه لقو

وصلنا الحلقة اللى فاتت لماهما كانو نزييين

من العربية

لقووو...!!

ريم: يانها في ايه ايه اللى جاب عربية

الاسعاف دى هنا

سارة : مش وقته كلام يلا نشوف في ايه

لسه جييين يمشو لقووو...؟؟

لقو مريم محطوطة على السرير ومدخلها

العربية

راحو بسرعه

نورھان وہیا بتعیط : طنط فیہ ایہ

الام : مش عارفه منار كانت طلعالها وبعدي

ن

فلاااااش باك

مونی طالعه لمریم

مريم : صباح الخير ... ي...ا موني

مونی : فه ایه مالک

مريم مفيش انا قايمه اخذ شاور

لسه مريم بتقوم علشان تخش الحمام

راحت واقعہ

راحت مونی نازله بسرعه قايله لمامة مريم

راحت ماما مريم متصله بالاسعاف

راحو نقلنها بسرعه

نرجع

الام : بس هو ده اللى حصل انا خايفه عليها

اوووى (بتعيط جامد)

سارة بتعيط هي ونورهان ويم

سارة : خلاص يا طنط يلا نروحلها

المستشفى

راحو المستشفى لما وصلو لقو دكاترة كتير

طالعين داخلين راحت نورهان موقفه واحد

نورهان : لو سمحت يا دكتور فيه ايه

دكتور : انت تعرفي المريضه

نورهان : ايوة فيه ايه

الدكتور : عندها ضيق في التنفس جاالمد

وعندها حمى جامده

نورهان : ايبيبيبيبيبه لا .. لا

ونورهان كانت هتقع لمحتها سارة راحت
راحه سنداهها

سارة : نور فيكى ايه

نورهان : (حكتلها)

سارة : يارب استرها

قعدو كانو بينزلو دمووع بس

نروح لحتة تانية ---

محمد : بطلو لعب بقي انا قلبي مش
متطمن

يوسف : ياعم اهدى طب يارب تموت
وتريحنا

محمد : بعيد الشر انشالله انت يا شيخ

مصطفى : اهدو يا جماعه شوية

محمد لا انا مش متطمئن

مصطفى : اهدى بس يا محمد انت قالك

نفسك على ايه مش صاحبته قالتلك انه

شوية تعب

محمد : ماشي انا اللي موثر نفسي على

الفاضى

عدى اليوم ولسه مريم في المستشفى

مفقتش وهى في العناية المركزية

ريم ، سارة ، نورهان

اتصلو باهلهم واستاذنو يباتو مع مريم

عدى اليوم

اليوم اللي بعده محدش راح الجامعة

محمد لاحظ ان مفيش حد منهم قلق اوى

وفات اسبوع ولسه مريم مفاقتش ولسه

الحال زى ما هوا

في يوم ريم راحت تجيب المحضرات اللى

فاتتهم

محمد لمحها

محمد : لو سمحتى يا انسه

ريم : نعم حضرتك عايز حاجه

محمد : لا ابدا بس انتو وباقي البنات

مبتجوش ليه

ريم : لا اصل مريم صحبتنا في العناية الركزة

ومفاقتش فاعدين معاها

محمد قلبه دق جامد واحساسه كان صح

محمد : اممم ... طيب ربنا يقومها بالسلامة

مممكن عنوان المستشفى

ريم : اه طبعا اتفضل العنوان

محمد : ماشي شكرا

ريم : على ايه عن اذنك وراحت ماشية

محمد كان قلقان اووى واول اما شاف

مصطفى قاله على اللى حصل

مصطفى : طيب روحلها يا محمد

محمد : تفتكر ينفع

مصطفى ايوه روح

محمد : طيب تعالى معايا

مصطفى : اووك يلا

راح محمد ومصطفى

وصلو المستشفى محمد دخل بسرعه

محمد : لو سمحتي عايز اوضة مريم عبد
الله الشنهاوى

الممرضه : اممممم ... اه اهى اوضة رقم...

راح محمد للاوضة بسرعه لقي صحاب مريم
ومامتها قاعدين

ريم : دكتور محمد

محمد : ايوه ممكن ادخلها

سارة : بصفتك ايه حضرتك

محمد : بصفتي انى قلقان عليها

نورهان : ليبيه

محمد طيب ادخلها وبعدين اطلع نتكلم

مصطفى : لو سمحتى ممكن اشوف لكتاب

نورهان : اه طبعاً افضل

مصطفى : شكراً

شاف مصطفى الكتاب وراح مبتسم

مصطفى جميله الرواية دى زوقك حلو

نورهان : ميرسى

مصطفى : اسمى مصطفى وحضرتك

نورهان : نورهان

مصطفى : تشرفنا

نورهان : ممكن اسال سؤال

مصطفى : اتفضلي

نورهان : هو دكتور محمد جيه هنا ليه

مصطفى : ممكن اقولك بس اوعدينى

متقوليش لحد

نورهان : اوعدك

مصطفي : بصي محمد بيجب مريم من اول
ما شافها

نورهان : بجد ولا بيضحك عليها

مصطفي : انت مشوفتيش كا قلقان عليها
ازای اول لما حد منكم قال ان هی تعبانه
وقال انا قلبي مش مطمئن بس احنا طمناه
نورهان : امممم وانت بقي بتشتغل ايه او
كلمنی عن نفسك

نسيبهم ونروح لمحمد ومريم

دخل محمد الاوضه لقي محاليل كتيرة
محطوطه

محمد : يا ريتنى انا بدالك

قعد محمد جنبها

محمد : ازيك يا ميرو وحشتيني يلا بقي
مش هتقومى وحشتنى رخامتك ضحككت
ونظرتك كل حاجه فيكى

محمد بقي بيدمع لان منظرها كان فظيع
محمد : قومى لو قومتى اول لحظة تتيحلي
ان انا اقولك عى حبي هقولك بس ارجوكى
قومى قومى بقي

محمد : انا كنت فاكر عمرى ما هحب ابد
بس اول ما شفتك خطفتينى بجمالك بس
عارفه روحك هي اللى شدتنى

محمد : "وعندما تعجبنا الرووح، تعجبنا
الملاّيح حتى لو لم تكن جميلة~"

بس عارفه انتى فيكى كل حاجه روحك
وجمالك كل حاجه

دخلت الممرضة

.....: لو سمحت وقت الزيارة انتهى

محمد : مسح دموعه وقال ماشي قايم

راح باس راسها وبصلها شوية وراح طالع

محمد : يلا نمشي يا مصطفى

مصطفى : طيب اووك سلام يا نورهان

نورهان : سلام

وراحت راحه للبانات

ريم : نور بقالك قاعده مع الاخ وسيبانا

نورهان : لا ابدأ عادى

ريم : عادى في المعادى

سارة مش وقتو

عدى يومين كمان ومحمد مراحش لمريم
غير مرة واحدة وفي مرة راح قعد معاها
وكلمها شوية وبعدين وهو ماشي قابل ريم

محمد : ريم

ريم : نعم حضرتك

محمد : ممكن تتصلي بيا لو حصل حاجه

ريم اوك

محمد : اكتبى رقمي 01.....

ريم : اووك عن اذنك

محمد : اتفضلي

مشيت ريم وروح محمد

باليل بقي

لقو الممرضة بتجرى وبتقول للدكتور

المرمضة :...الحق يا دكتور المريضة قلبها

وقف

المرمضة : المريضة قلبها وقف

الدكتور : ايه انا جى حالا

نورهاان : لا!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! مريم

ريم : لا يمكن

سارة : !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! اه وكان هيغمى عليها بس

لحقوها

الام : بنتيyyyyyyyyyyyyyyyy لا!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

واغمى عليها

ريم ونورهاان منهارين وسارة ودوها اوضة

علشان كان هيغمى عليها

ريم اتصلت بمحمد

ريم : ا...لو (مكنتش عارفه تتكلم)

محمد : الول ما سمع صوتها اتخض

محمد : فيہ ايہ

ريم : مريم قلبها وقف

التليفون وقع من ايد محمد وطل بسرعه

على المستشفى

راح لڊيم هي فيفيييييييييين

ريم : بيعمولولها انعاش

محمد : قعد انهار من العياط

"لا لا لا يمكن انت روحى اتراجاكى لا تذهبى

ولكن ان ذهبتى فخذينى معك الى القبر

ساکون مرتاح بجانبک فانت روحی فان

ذهبتی لقدرك فستذهب روحی معك

ارجوکی لا تترکینی "

اوا ما بدأو بعملو الانعاش محمد كان متابع
الموضوع

عملو صدمه كهربية اول مرة مقامتش تانى
مرة برضه محصلش حاجه تالت مرة قلبها
بدا ينبض فرحوكلهم لما عرفو كده محمد
كان بيعيط وهو بيضحك الدكتور طلع
الدكتور : الحمد لله اتكتبها عمر جديد
بس هي دخلت في غيبوبة ويا عالم هتفوق
امتى

محمد ابتسامته راحت

وقال يعنى هيا مش هتفوق

الدكتور هتفوق بس مش عارفين امتى

محمد : ماشي شكرا

بعد مرور شهر

محمد كان بيروح كل يوم يقعد معاها شوية

ففي مرة وهو بيكلمها كان ماسك اديها

لقي صوابعها بتتحرك

محمد : مريم انت سمعانى

محمد نادى على الدكتور

الدكتور جه هيا هتفوق شوية ودى حاجه

حلوة محمد : شكرا

محمد قعد مع مريم شوية ومشى

وفي اليوم اللى بعده

كانو ملمومين حوالين مريم لقو مريم فاقت

ريم : ايه ده مريم فاقت

سارة : مريم انت فوقتى ولا بيتهيالى

مريم : لا العفريت بتاعها

مامتها راحت حضنها جامد

نورهان : طالما اتلامضتي يبقي بقيتي
كويسه

راحت سارة حاضنه مريم

سارة : وحشتيني اميرووووووووو

مريم : انت اكتر يا روحى

ريم ،نورهان : وانا بت البطه السوداء

كله ضحك

راحت مريم حاضنه نورهان وريم

وجه الدكتور وكتبها على خروج

بقت مريم زى الفل

ورجعت مريم الجامعه اما عن محمد

فهو قل انا هسيبها لح اما تجيلي وتشكرني
وساعتها هقولها

المهم مريم كانت قاعده مع الشله جه احمد
لو سمحتى يا مريم ممكن نتكلم على انفراد
مريم : لو عايزة تقول حاجه قول علشان انا
مش بخبي حاجه عنهم
احمد : دقيقة واحدة بس

مريم : امرى لله

احمد : انا كنت عايز اقولك ان انا ..ان انا
بحبك من اول ماشوافتك

مريم : اممممممم بتلعب بيا ؟!!

احمد : ابدا عجبني فيكى احترامك لماضتك
كل حاجه فيكى

مريم : طب ممكن تدينى مهلة افكر

احمد هنتظر ردك بكرة بس ممكن
متقوليش لحد غير لما اعرف ردك

مریم : اوووووک

راحت لصحابها

ریم : کان بیقولک ایه

مریم : کان بیتاسفلی

یلا علشان نروح

محمد : هی مجتش تشکرنی لیه او تقول ای

حاجه

مصطفی : انت اهل انت عایزها تیجی

تقولک انا بشکرك انک کنت جنبی انا بحبك

روح انت قولها

مریم : ہہہہہہہہہہہہہہ

نروح لمحمد محمد كان رايح يقولها لقي
احمد رايلها فخاف ليكون بيضايقها فراح
على طول وسمع الموضوع محمد دمع
خلاص حب حياته ضاع لو كان جيه قبله
بس كان هيعترفها بس "شاء القدر "

مشي محمد وهو مكسور مجروح
ومشيت مريم بس مكانتش حاسه بفرحه

راجت لصحابها

يجماعه بركووووووووووولى

ريم : لياييه

مريم : خلاص مبقتس سنجل

نورهان ،ريم / سارة : اياييايياييه ده قالك

مريم : ايوة احمد قالى انه كان بيحبينى من

اول ما شافنى

مریم: اے

احمد : انت لسه هتفکری ږلا يابت

مریم: ھھھھھھھھھھھھ خلاص اکتب

راحت للشله لاقتهوم في حالة هدوء

مريم : يا راقدون تحت التراب راحو ضحكين

كلهم علشان متحسش بحاجه

سارة: يلا علشان المحاضرة

راحو وقعدو جه عامل قالوهم ان الدكتور

مشي

اتكدت ريم ونورهان من شكوكهم وراحو

بصين لبعض وراحت سارة بصلهم بصة

تحذير المهم

مشيو مريم روت

مريم وهى طالعه على السلالم تليفونها رن
مردتش غير لما دخلت الاوضة

مريم : الوو

احمد : حبيبتي وحشتيني

مريم : ههههههههه انا كنت لسه معاك من
ساعه

احمد :بتوحشيني وانت معايا المهم ايه
رايك نطلع انهارده

مريم : اووك امتى

احمد : على الساعه9 عايزك تلبسي احسن
فستان بقي

مريم : اوووووووك يا باى

وراحت قافله مريم مكنتش حاسه ان هى
فرحانه بس مهتمتش

نروح للبنات بقي _____

ریم : لا یمکن ازای حبیته محمد بیحبها

اۋۋۋۋۋۋۋۋۋۋۋۋۋ

نورهان : نعمل ايه قدر

سارة لازم نشووووف حل

ریم : هو اکید سمعها او شافها واقفه معاہ

لازم الاتي فكرة

لا اقيتها اتصلت ريم بمحمد

مرتين مردش في الثالثة رد

محمد: الو بهدوء وصوت حزين مكسور

ریم : ازی حضرتک

محمد : کویس لیه فیہ حاجہ

ريم : ممكن نقابل حضرتك انهارده

محمد: ماشى فين

ريم: في النادي الساعة خامسة

محمد : طيب سلاااااااااام

نورهاان : ها

سارة : عملتى ايه

حكتلهم ريم

سارة :طب هنعمل ايه

ريم : هنروح في المعاد

_____ في الميعاد في النادي وصلو

دورو على محمد لحد ما لاقوه

ريم : ازيك يا دكتور

محمد : كويس

قعدو وبعدين ريم بدأت

ريم: بص يا دكتور.. احنا

وقفنا الحلقة اللي فاتت لما..

ريم : بص يا دكتور احنا عارفين ان حضرتك

بتحب مريم

محمد :

محمد : انا بحب واحده بتحب واحد تاني

بحب واحدة قلبى كان واجعنى عليها

واتمنى ان اكون بدالها

اتمنى الموت ولا انى اشوفها كده

سارة : دكتور ارجوك احنا متاكدين ان انت

بتحب مريم ومازلت

محمد : خلاص هحاول انسأها علشان

مينفعش احبها مبقتش ليا

محمد : انا لو كنت جيت قبله بشوية كنت

قولتلها وهيكون ضميري ارتاح

المهم ان انا قولتلها ولو مكنتش وافقت

مكنتش هقول حاجه

نورهان : دكتور احنا هنقولها على انك كنت

بتروحها المستشفى وكنت معاها دايمًا

محمد : لا محدش يقولها حاجه

ريم : طب احنا هنععمل ايه دلوقتي مريم

مش بتحب احمد

انا متاكده

محمد : مش هنععمل حاجه شكرا على انكو

حاولتو تساعدوني :')

ريم : بس يا دكتور

محمد : مېسش شكرا ليكو اللى بيحب حد

لازم بتمنالو السعادة وكل خير

وراح ماشى

سارة : يووووووووووووووووه بقي يعنى احنا

هنقف نتفرج كده

نورهان : مفيش فى ايدنا حاجه

ريم : يلا نمشي دلوقتى ونبقي نفكر فى

الوضوع ده بعدين

مريم : قاعده سرحاانة

يفوقها التليفون

مريم : بهدوء الو

ريم : الو يا مريم بقولك متيجي نخرج

انهارده

مریم : بس انا خارجه مع احمد

ریم : بنرفزة شكل الواد ده خدك منا مریم

انتی متاكده انك بتحبيه

مریم : امممممممممم ... مش عارفه

ریم : لو انتی كنتی بتحبيه كنت قولتی بحبه

لكن انت كان مفیش حاجه یادی البرود

اللی انت فيه

مریم : فيه ايه يا ریم بتكلميني كده لیلیییییه

ریم : فووووووووقی بقي يا مریم انت

مبتحبهوش

مریم : (بعیاط) انا مش عارفه حاجه

ریم : فکری تانی يا مریم انت اتسرعتی فی

اجابتك بسرعه علیه

مریم : سلام يا ریم

وراحت قافلة من غير ما تسمع حتى ريم

المهم بتبص في الساعه لقيتها7

راحت قايمه طلعت طقم مطلعتش فستان

بلوزة بنص كوم سوودة ومكتوب عليها

بالاحمر love

وبنطلون اسود جينز وكنفرس اسود في احمر

وراحت رافعه شعرها

ونزلت لاقت الموبايل بيرن لقيتوه احمد

خدت شنطتها وطلعت

احمد : ايه ده يا مريم مش قولتلك البسي

فستان

مريم : لبست كده وخلص بقي عاادي

احمد : بس قمررر برضة

مريم : ميرسي

ركبو العربيه وراحو كافيه

نروح لحتة تانية _____

محمد : قاعد بيدمع

مصطفى بيرن عليه مش بيرد قلق

راح رايحله البيت

مصطفى ازيك يا طنط امال فين محمد

الام : مش عارفه يا بنى جه قبل معاده من
الكلية وكل شوية بيسرح ويدمع مش راضي
يقولى حاجه

مصطفى : يبقي حصل حاجه

الام : شوف ويا مصطفى انا خايفه عليه
اووى

الاب : مين يا سامية

الام : ده مصطفى

الاب : طيب اووك

ازيك يا مصطفى

مصطفى : الحمد لله

طيب انا داخل لمحمد

دخل الاوضة خبطت

محمد : قولت مش عايز اشوف حد

مصطفى : ولا حتى درش

محمد :.....

دخل مصطفى الاوضه لقاها ضلمة وسامع

انيين محمد. و خلاص

مصطفى : محمد قولى حصل ايه

محمد :

ممصطفیٰ انطق یا بنی حصل ایه

محمد : حکي لمصطفیٰ کل حاجه وهو

بعض

مصطفیٰ : انا مش عارف اقولك ايه بس دى

اقدار

محمد : طب لیپیپه قدری میبقاش معاها

هه لیبیییییییه انا بحبها اووووی

مصطفیٰ : معلشی اکید ہنشوف حل مش

انت قولت ان ريم قالتك ان هي متاكده ان

هې مش بټجه

محمد : مش هتفرق المهم ان هى معاها

دلوقتى واسمها مرتبطة بيبيه

مصطفیٰ : طیب اهدی ان شاء اللہ ہیبقی

فیه حل

_____مريم واحمد

المهم احمد ومريم ركبو العربيه ووصلو
لكافيه على النيل نزلو من العربيه وقعدو
على تربيذة

مريم:.....

احمد : سرحانة في ايه اكيد فيا

مريم :

احمد : تاكلى ايه بقي

مريم : اى حاجه ممكن بيتزا

احمد : اووك

طلبو الاكل ومريم كلت حاجه بسيطة واحمد

بسم الله ما شاء الله مفجوووع

احمد : ايه ده انت كده خلصتى

مريم : ايوة الحمد لله

احمد : اووك تشربي ايه بقي

مريم : لا مش عايزة انا عايزة اروح

فجأة بنت راحت جايه عليهم

البنت

وقفنا الحلقة اللي فاتت

فجأة بنت راحت جاية عليهم

البنت : هاى احمد ازيك وحشتنى

احمد : هاى انجى ازيك انا كويس وانت

انجى :كويسه بصت لمريم

انجى : مش تعرفنا

احمد: اه ...اه طبعا مريم

مريم دى انجى زميلتى

انجى : زميلتك بس

مريم : يعنى ايبه ؟؟

احمد : زى اختى يعنى

انجى : مريم انت الواحده الكام اللى قعد

معاها لحد دلوقتى

مريم : انت بتقولى ايه

انجى : بق...

احمد : يلا بينا يا مريم

مريم : انت تخرس خاااالص مش عايزة

اسمع صوتك

مممكن يا انجى تيجي معايا

دلوقتى

انجى : اه اووك مفيش مشكلة

احمد : بس...

مريم : مش قولتلك تخرس يلا يا انجى

اتصلت مريم بالسواق يجي يجيب عربيتها

جه السواق ركبت مريم وانجى العربية

وراحو طالعين على البيت بتاع مريم

ريم : يا جماعه مريم فيها حاجه

سارة : هى قالتلك ايه

نورهان : ايوة

ريم :... (حكتلهم)

نورهان : انت غلطتى يا ريم دلوقتى زعقتلها

ليه

ريم : اه ودة اللي حصل

سارة : بصو احنا نتصل بيها

اتصلت سارة بمریم رن وراحت مريم
مكنسلة اتصلت كذي مرة مريم برضة
كنسلت وراحت قافلة التليفون

سارة : يا جماعه كنسلت كذا مرة وبعدين
قفلت التليفون

نورهان : بدل القعده دى تعالو نروحلها
راحولها

محمد : قاعد هو ومصطفى ويوسف

يوسف : متفكها ياعم دى حته بت يعنى
لاراحت ولا جت

محمد : قولتلك متتكلمش عليها يا يوسف

يوسف : هى يا صاحبي علشان بت تزعللى
كده

محمد : اه مهو انت بتلعب بالبنات ومش
فارق معاك حاجه معندكش دم

يوسف : ا.....وقبل ما يكمل مكة مصطفى
مصطفى : فييييييه ايه انتو الاتنين انت
صغيرين

محمد : انا ماشي خالص
مشى محمد ركب العربيه ومشى

وصلو البنات لبیت مريم ضربو الجرس
وبعدين طلعو

لقو مريم قاعده مع واحدة
مريم : ايه اللى جابكو هنا

سارة : مين دى يا مريم

ريم : جينا علشان نقولك على حاجه مهمة
لازم تعرفيها

نورهان : ايوة يا مريم انت لازم تعرفي كل
حاجه

مريم : طيب ثوانى

كملى يا انجى

انجى : مريم احمد بيضحك عليكى هو كل
يوم بيبيقي مع واحدة شكل بس هو اختارك
انت مش علشان يتسلى علشان ينتقم
منك

مريم : انا عملتله حاجه

ريم : شكلها بتقول كلام فارغ قومى من هنا

مريم : رييييييييييييييييي هى فى بيتى واتكلمى

باسلوووب احسن من كده

ريم : انت بتزعقلى علشان دى ماشي يا

مريم سلام

وراحت ماشي

مريم :

يييييييييوووووووووووووووووووووه انا

زهقت بقي من كده

سارة : معلشى يا مريم

مريم : بضيق :كلمى يا انجى

انجى : هو عايز ينتقم منك علشان انت

خليتى شكلو وحش قداااام الجامعه

وهزقتييه اول يووم

مريم : بقي كده طيب شكرا يا انجى

انجی : طیب استاذن انا بقی

انجی لسه هتمشی

مریم : انجی

انجی : نعم

مریم : ایه الی خلاکی تقولیلی مع انک

بتحبیه وعایزه یعمل کل حاجه عایزها

انجی (بدأت تدمع)

انجی : علشان مش عایزه حد یتعلق بیه

وبعدین یرمیه بعد یومین زی ما عمل فیا

مریم : طیب یا انجی احنا هناخد حقك وكل

البنات الی اتسلی بیهم بس ممکن اسال

سؤال

هو یعنی ییعمل حاجه فیهم ولا یتسلی

بس

انجی : ده بیعمل حاجا|||ات

مريم : يانهار اسود يعنى انا كان هييتقى

مصیری زیہم لولاکی

انجی : ایوة انا مکنتش عایزة اخلی بنت

تجرب الاحساس الى جريته

احمد اتجوزنی عرفی و حملت منه و بعدین

سقطت بس انا كنت بحبة بس قاللى انا

ایش عرفنی ان هو ابنک وراح ماشی

وساینبی وساعتها انا ای بنت بشوفه معاها

بروح اقولها بس فيہ بنات کتير مسمعوش

کلامی

مریم : الحمد لله شکرا لیکی بجججد

انجی : علی ایہ ینا سلام

مشیت انجی ومريم تنتها قاعده سرحانه

سارة : مريممريم انت معايا

مریم : اه.... اه فہ حاجہ

نورهان مریم انت لازم تعرفی کل حاجه

مریم : طیب ہاتولی ریم علشان انا زعلتھا

سارة : اووك ريم...ريم

دخلت ريم

مریم: ایه ده انت ممشتیش؟؟

ريم : هو انا اقدر

مریم : سوووری یا ریمو متزعلیش منی

ریم: لا یا حبی عمری ما از عل طبعاً

[illegible]

نورهان : استنى ونبى ما تكملى انا اللى

هکمل

هيح شجرتين واتنين ليموند

الكل :

تانی یوم الصبح

ریم : مریم اصحی یابنتی ہنتاخر علی

الجامعة

سارة: مريم الساعه 8 وانت لسه

مصحیتیش

نورھان : یا جماعہ المحاضرۃ تبتدا کمان

ساعه

مریم : یخریتکو ایہ فیہ ایہ میین

ريم : هههههههههههه شكك مسخرة وانت

لسه صاحبة من النوم كده

مريم : ابو شكلك ايه اللي جبكو على اول

اليوم كده

سارة : اتصلنا بيكى لقينا الفون مقفول

بصت مريم في الفون لقيته فصل

نورهان : فاصل مش كده

مريم : ايوة هي الساعه كام ؟؟؟!

نورهان : الساعه 8.05

مريم : يانهار اببيض وسعو اما اقووم

ريم : يلا البسي بسرعه

قامت مريم خدت شاور ولبست

ريم : مش هتفطرى

مريم : لا هاكل اى حاجه من الجامعه يلا

نزلو كلهم وركبو عربياتهم وراحو الجامعه

وصلو الجامعه

مريم قررت تنفيذ قررها

مش هنعرفو دلوقتى

راحو كان فاضل على المحاضرة حوالى 10

دقايق

سارة : يلا يا جماعه علشان متاخرش

مريم : اووك يلا

راحو المحاضرة

وبعدين دخل الدكتور

خلصت المحاضرة وبعدين طلعو

المحاضرة اللى بعدها كانت محاضرة دكتور

محمد

مريم : مين الدكتور اللى علينا

ريم : امم ..تقريبا دكتور محمد

مريم : ..((قلبها دق بسرعه))

وقالت في نفسها يارب استر

المهم دخلو المدرج

وبعدين لقو الدكتور دخل

مريم اتخضت اووى

ومحمد ببص لقي مريم بتبص عليه لف

وشه الناحية الثانية

وبعدين المحاضرة خلصت ومريم مفهمتش

حاجه او بالاصح كانت سرحانه ومش مركزة

المهم الدكتور كان ماشي مريم نادى عليه

مريم :احم.....احم

دكتور محمد

محمد وقف مكانه مبصلهاش وكان مديها
ظهرة

مريم : ممكن ثواني من وقت حضرتك

محمد وهو لسه مديها ظهرة

محمد : لا والله مش فاضي

مريم : خمس دقائق بس بلييز

محمد : اوووو

راح محمد مع مريم الكافتريا

قعدو على الترييزة

ومحمد بيتحاشي النظر لمريم

مريم : انا بشكر حضرتك جدا على انك كنت
معايا وانا في المستشفى

محمد بصلها وضحك باستهزاء : على ايه
مفیش حاجه ده واجبی

مريم بصت فی عنیه لقیته حزینه وحست
بقشعریره فی جسمها وحست کمان ان
الحزن اللى فی عنیه ده بسببها

عَینَاک تُجِیدُ إِرْبَاکِی .. فَأَنَا أَتَحَاشَى التَّنْظَرَ
فِیْهِمَا مُبَاشَرَةً ، فَهُمَا نُقْطَةُ ضَعْفِی " "

مريم : ممکن اطلب من حضرتک طلب

محمد :اتفضلي

مريم : حکت لمحمد کل حاجه احمد عملها

محمد : ازای الحيوان ده يعمل کده

مريم : واللّٰه ماعرف اصلا انا ارتبط بيه ازای
انا غبيه مفکرتش وربنا نجانی منه ده کله
علشان هزقته

محمد : مانت متعرفيش ده ابن مين

مريم : ميين يعنى

محمد : ابن مدير الجامعة

مريم :

محمد : ايوه المفروض احنا نعمل اييه

مريم : انا عايزة مساعدة حضرتك لان انا

مقبلش على بنت يحصلها كده

محمد : طب احنا عايزين اثبات بكده او

البنات اللى عمل فيهم حاجه وازاهم

مريم : مهي هى دى المشكلة ايه ده ثانية انا

خدت نمرة انجى

محمد : انجى اللى قالتلك على الكلام ده

مش كده

مريم : ايوة هتصل بيها ممكن تكون عارفه

البنات دول

محمد : كويس

مريم : طب ممكن نقعد مع حضرتك

انهارده الساعه خامسة كده في كافيه

....."

محمد : اووك

فجأة لقو مصطفى ويوسف جيين عليهم

مصطفى : احم احم السلام عليكم

مريم ،محمد : وعليكم السلام

مريم : طيب عن اذنك انا يا دكتور

محمد : اتفضلتي ثانية واحده

مريم : نعم حضرتك

محمد : ممکن رقم تليفونك علشان بس

المشكلة دى

مریم : اه طبعا اتفضل

مریم : حضرتك عايز حاجة تانى

محمد : لا شكرا اتفضلى

مریم : اسفه انى عطلتك عن اذنك وراحت

ماشي

وصلت مریم لصحابها

ريم : كنت فيين يا مریم

نورهان : ايوه اتاخرت ليہ

سارة : رحتى فيين من غيرنا قلقتيانا عليكى

مریم : اهدو بس يا جماعه

حكتلهم ان هى كانت مع محمد وحصل ايه

ريم

وقفنا الحلقة اللي فات لما

ريم : طيب هو رد عليكى بايه

مريم : بصي هو الموضوع ده ضايقة واحنا

هنتقابل انهارده الساعه خامسة فى الكافيه

ريم : واحنا هنيجي of course

مريم : sure يابنتى انتى بتتكلمى فى ايه

سارة : يعنى انتو هتقعدو مع بعض فى

كافيه

وراحت سارة بصلهم

مريم : ايوه علشان نشوف موضوع انجى ده

نورهان : طب احنا ملناش لازمة فى الموضوع

اصلا ايه اللي يخلينا نيجي اصلا

غمزت نورهان لريم وسارة

ريم : ايوة مش لازم يا ميرو نيجي

سارة : ايوة ا بقي احكيلنا انت بقي عملتى

ايه ماشي

مريم : اووك براحتكو

مريم : بقولكو ايه فاضل كام محاضرة

ريم فاضل واح...

يانهار اسود احنا علينلا دكتور جيهان وزمانها

دخلت

مريم :يلا بسرعه

راحو كلهم على المحاضرة لقو الدكتورة

دخلت

نورها ن: معلشي يا دكتور...بس

الدكتورة : مېسش انتو عارفين ان مافيش
حد بيخش بعدى وانتو من الطلبة
المتفوقين المفروض تيجو بدرى اتفضلو
اطلعو برة

مريم : معلشي يا دكتور

اصل انا كنت تعبانة فاتخرنا شوية

الدكتور : الف سلامة علشان خاطرك يا مريم
اتفضلو ادخلو

بس دى اول واخر مرة اووك

الشلة : اووك

دخلو خلصو المحاضرة

وبعدين قعدو شوية وروحو

مصطفى : ايه اللى كان مقعدك معاها يا

برنس

يوسف : شكلنا جينا فى وقت غير مناسب

محمد : بطلو رخامه كان فيه مشكلة مش

اكثر وبعدين كانت بتشكرنى ان كنت معاها

فى المستشفى مش اكثر

مصطفى : فيد ..ايهـ

محمد : لا مافيش حاجه

الموضوع بخصوص احمد

مصطفى : اه احمد اللى حبيته ده

محمد : مكنتش بتحبه

وبعدين طلع واد صايع بتاع بنات زى يوسف

بالظبط بس يوسف بيتسلي معاهم لكن ده

بيتجوزهم عرفى

مصطفى : يانهار اسود

يوسف : متفهمونى فيه ايه

محمد : لا يا يوسف يا حبيبى خليك فى

الشبسي اللى انت بتاكله

يوسف : " تاخذ وحده

محمد : هات ياعم هقول لا

يوسف : مكتش هديك على فكرة

محمد : يا غلاستك يا شيخ اروح انا بقي

علشان انام وبعدين اقوم اجهز نفسي

علشان ميعاد انهارده

مصطفى : ايوه بقي مواعيد وكده

محمد : يادى ام تفكيرك الزباله ابو شكلك

يا شيخ

مصطفى : على مامى

محمد : انا ماشي سلاام

ومشى محمد

روح مريم البيت اتصلت بانجى

مريم : الو

انجى : اي...وة

مريم : مالك يا انجى

انجى : مفيش لسه صاحيه من النوم

مريم : اووك بقولك ايه نا عايزة اقبلك في

كافيينه "....."

الساعة خامسة اووك

انجى : تمام

مريم : يلا عايزة حاجه

انجی : میرسی ٲلا سلاام

مريم : سلاااااااااااااااااام

وقفلت معها ونامت

حلمت حلم غریب

حلمت بمحمد واقف بعیید وہی عمالہ

تنادی علیہ

مریم : محمد متسبنیش انا بحبك

محمد كان بعيد وبينزل دموووووع وفجأة

اختفی

مريم: محـ _____ مد

متسبنیییییییییییییییییییش انا بحبک

نرجع للواقع قامت مريم بسرعه

مريم : اaaaaaaaaااه ولقيت نفسها بتنزل دموع

لو حدها

مريم : ايه الحلم الغريب ده وايه اللي جاب

دكتور محمد فيه

مريم: اه انا بعيط ليه

مريم : لا يمكن اكون بحبه

مريم : بس انت لما بتبصي لعنيه مش

بتبقي عايزة تشيلي عينك وبتحسي

باحساس غريب

مريم : عادى مجرد احساس

مفيهوش حاجه

مريم : متضحكيش على نفسك ومتعنديش

انتى

مكنتيش بتبقي فرحانه لما كنت بتبقي مع

احمد

بس بتبقي فرحانه لما بتكونى مع محمد

مريم : بس انت في ايام العمر اللي كانت
فضلا لك كنت بتحسي ان فيه حد جنبك لما
كنت في الغيبوبة

حد انت عايزة تشوفيه

وبتقولى

"هاهو فارسي يرقد بجانبى على كرسي
بجانب فراشي هاهو الذي يجيد ارباكي
وعينيه الساحرتان هاهو الذي ظل بجانبى
في ايام العمر الأخيرة لى "

فاقت مريم من سرحانة على صوت المنبه
مسحت دموعها وقامت خدت شاور ولبست
ونزلت ركبت العربيه ووصلت على الكافيه

لقيت محمد قاعد

ابتسمت ابتسامه تلقائية وزادتها جمالا
بالغمازات اللى عندها

محمد ابتسم اول لما شافها

مريم : ازيك يا دكتور عامل ايه

محمد : الحمد لله كويس طول ما انت
كويسه

مريم : ميرسي ييا دكتور

مريم بصت لقت انجى

مريم : انجى اهى

انجى : السلام عليكم

محمد مريم : وعليكم السلام

مريم : انجى احنا

وقفنا الحلقة اللى فاتت لما

مريم : انجى اهى

انجى : السلام عليكم

محمد ، مريم : وعليكم السلام

مريم : انجى احنا كنا عايزين نعرف اذا كنت

تعرفى حد من البنات اللى احمد اذاهم

انجى : اه على ما اعتقد كان فيه بنتين

اعرفهم

مريم : طيب عارفه اى حاجه عنهم

انحى : زى ايه

محمد : عنوان بيتهم نمرة التليفون اى حاجه

انجى : اه اعرف بيتهم

محمد : طيب ممكن تدينا العنوان

انجى : اه طبعا اكتب "....."

اما البنت الثانية فهي "....."

مريم : معلشى يا انجى تعبناكى معنا

انجى : متقوليش كده احنا زى الاخوات

محمد : انسة انجى هو ممكن لو البنات دول
اعترفو لرئيس الجامعه اللى هو باباه تفتكرى
هيعمل حاجه ولا لا

انجى : حضرتك انا كنت لما ببقى معاه على
ما اعتقد ان ابووه عارف ان هو بتاع بنات
وحصل مشاكل كتير بينهم لدرجة ان هو فى
مرة سحب منه العرية والفيزا كارت وكل
حاجه

مريم : بجد يعنى لو البنات دول قالو هو
عمل ايه ممكن يعمل اى حاجه

انجى : ايوة ان شاء الله

محمد : شكرا ليكي بجد

انجى : على ايه انتو هتعملو اللى انا

مقدرتش اعملو يلا سلام

مريم : سلااام

مشيت انجى

نروح لحنة تانية

ريم : الو يا نور بقولك ايه تعالى

نورهان : لبيبييه؟؟

ريم : عادى هنشوف موضوع مريم ده

نورهان : اووك انا جايه

ريم : اووك سلااااام

سارة : ها قالتلك ايه؟؟!

ريم : جاية اهى

سارة : كويس

بقولك ايه انا هرن على مريم اشوف اغبارها

ايه

ريم : اووك

محمد : ممكن اسالك سؤال !!؟

مريم : اتفضل حضرتك

محمد : ليه اخترتيني انا مع انك بتحبي

احمد

مريم : انا عمرى ما حبيت احمد انا اللى

طول عمرى متسرعه

محمد (بزعل): اوك

ممکن اسالک کمان سؤال ؟

مریم : ههه اه عادى اتفضل

محمد : انت ايه وجهت نظرك فى الحب او

فكرتى انك تحبى قبل كده

مریم : اه كتير اما وجهة نظرى فى الحب

ان مفيش انسان يقدر يعيش من غير حب

محمد : طيب انت بتحبى حد دلوقتى

مریم :

حضرتك انا معجبة بحد ويمكن اكون بحبه

کمان

محمد :

محمد فى نفسه هضيع منى لتانى مرة

مریم :دكتور محمد

رحت فین

محمد : لا ابدأ مفیش

ممکن امشی بعد اذنک

مریم : طیب مقولناش هنعمل ایه

محمد : معلشی مش هقدر اساعدک انا

اسف سلاااام

مریم : حسـت بوجع فی قلبها مش عارفه لیه

مریم : اووک حضرتک مش مشکلة انا اسفه

ان انا ازعجت حضرتک

محمد : مفیش حاجه ومشی ركب العربیه

مریم : قاعده قلبها بیدق وحست ان فیه

حاجه هتحصل واتاکدت دلوقتی ان هی

بتحبه من اول یوم شافته

اما محمد فهو ركب العربيه وهو في

الطريق بيكلم نفسه وبيقول

: ليه انا بحبها مش هستحمل اشوفها مع

حد تالانى انا كده كرامتى بتتهان

انا لازم اعمل حاجه

خلاص انا ه.....

مش هنعرف دلوقتى

سارة : يووه ليه مريم مش بترد

ريم : طيب استنى انا كده هرن

ريم : الو يا مريم انت فين ؟

مريم : مش عارفه ريم انا عايزاكو توجولى
دلوقتى حالا

ريم : مريم فيه ايه

لما تيجو تعالو على كافيه "....."

وراحت قافلة من غير حتى ما تسمع الرد

ريم : يلا يا سارة بسرعه نورهان مجتش ليه

نورهان : انا جيت

ريم : يلا بسرعه

سارة : فهمينا بس فيه ايه

ريم : مش وقته يلا

طلعو من البيت بتاع ريم وركبو العربيه

وبعدين راحو على الكافيه

دخلو لقومريم قاعده سرحانة

ريم : جريت على مريم

ريم : مريم فييكي ايه

مريم: حكتلهم على كل حاجه وان هى

بتحب محمد

بصو كلهم لبعض وبعدين قالت ريم

ريم : مريم محمد بيحبك من زمان

مريم

وقفنا الحلقة اللى فاتت لما

مريم ((حكتلهم كل حاجه وان هى بتحب

محمد))

بصو كلهم لبعض

وبعدين ريم قالت

ريم : مريم محمد بيحبك من زمان

مريم : بتهزري مش كده

ريم : اسالى حتى سارة ونورهان

مريم : الكلام ده صحيح

اومأت سارة هى ونورهان براسهم

مريم : مقولتليش ليه من زمان

وراحت معيطه

مريم : انا جرحته دلوقتي وانا مش حاسه

هو مشي لما انا قولتله كده هو زعل منى

وانا قاعده اقول هى عنيه زعلانة ليه

ولما غاب في الجامعه عرف ان انا بحب احمد

مش كده

ريم ، وسارة ، ونورهان معروفش ينطقو من

منظر مريم الفظيع

مريم : انطقو قولو اى حاجه

ريم : اهدى بس يا مريم انت تعبانة

مريم : خلاص هديت انا كده مش كده

مريم راحت قايمه ركبت العربية ومشيت

ريم : الحقوها يا جماعه

نورهان : سيبوها دلوقتى لوحدها احنا

الغلطانيين المفروض كنا نقولها من الاول

سارة : فعلا لازم نسيبها لوحدها

الام : ليه يا محمد عايز تسيبنى لوحدى ليه

انا لی مین غیرک

الاب : هو عارف مصلحة نفسه بس لیه یا

ابني

محمد : خلاص انا قررت ومش هرجع فی

قراری انا اسف یا امی بس انا مش

هستحمل اقعد اکتز من کده

الام : طیب هتسبنی

محمد : معلشي یا امی سمحینی انتی وبابا

الاب: علی راحتک یا ابنی

محمد عن اذنکو هحضر الشنطة

دخل محمد واتصل بیوسف ومصطفي

وقالهم علی قراره

"طبعا انتو عرفتو هو قرر ایه قرر انو یسافر "

المهم مصطفى ویوسف جم علی طول

مريم : فى نفسها وانا قاعده اقول هى عنيه
حزينة كده ليه بيتحاشي النظر ليا ليه

مريم: يارب

راحت مريم على الشط لان هى بتحبه جدا
وبتحب تفضفض معاها

راحت كان الشتى دخل اصلا بس مش اووى
يعنى

راحت وقعدت على صخرة

وكل شويه الموج يطرطش عليها مايه

وهى بتقول

مريم : هو انا ليه الناس كلها بضيع منى انا
متاكده ان هو مش هيطيق يشوف وشي
تانى

"سئمت الانتظار واريد الرحيل عن هذا
العالم الى عالم اخر"

انا زهقت بقي

بتبص للسما لقيتها مغيمة والجو كان برد

بصت للبحر

..قولى اعمل ايه انت وعدتنى انك تحلى كل

مشكلى

طب حتى رد عليا قولى اى حاجه

بصت للبحر لقيت الموج بيزيد وبيرتفع اكرر

مريم : طب فهمني حتى اعمل ايه

تصدق فكرة انا بكرة هرووح اقوله

لا لا بكرة مفيش جامعہ خلاص هروح بقي

اليوم اللي بعده

فجأة السما بدات تمطر

انا بعشق الجو ده

متخافش اوعدك بزيارة تانية

بس ان شاء الله مش هيبقي فيه مشاكل

بعدها

هجيلك انا والشخص اللي اخترته

واللي حبيته من اول نظرة

"سلام الى لقاء قريب"

راحت مريم وركبت العربيه بتاعتها وروحت

وهيا مبلولة جامد

الام : ايه ده يا مريم هتخدى برد

مريم : لا متخافيش

طلعت مريم خدت شاور دافى ولبست هدوم

ثقيلة وخذت دوا للبرد علشان ميجلهاش

وبعدين نامت على السرير

سرحانه وبتفكر فى محمد بس استسلمت

لسلطان النوم

مصطفى : انت اتجننت يابنى هتسافر ليه

يوسف : انت يابنى قولنا بس حصل ايه

محمد : انا هسافر وهقبل العقد بتاع برة

علشان انا زهقت وعايز ابعد

مصطفى : وهتسيب مامتك اللى بتعيط برة

دى

بلاش تبقي انانى

محمد : انا عمرى ما فكرت فى نفسي ويوم ما

افكر تقول علي انانى

يوسف : اهدوو بس يا جماعه وانت هتسبنى

وتمشي ازاي وليه

محمد : انا زهقت وعايز امشي وكمان

حجرت بكرة باليل

مصطفى : وكمان حجرت يا صاحبي

محمد : انا اسف

يوسف : العقد ده اد ايه

محمد : سنتين

مصطفى : ليه كده بس يا صاحبي اهدى

بس وفكر تانى

محمد : خلاص انا قررت معلشي هتقعدو

معايلا ولا ايه

مصطفی : امرنا لله

قعد مصطفی ویوسف مع محمد حوالی
ساعتین و مشیو وبعدين طلع قعد مع
مامته و باباه

نورهان : هنعمل ایه یا جماعه

ریم : مش عارفه

سارة : یا جماعه هو فاضل اد ایه علی
الامتحانات احنا مذكرناش حاجه بسبب
المشاكل اللى بتحصل دى

ریم : یانهار دى فاضل اسبوعین ونص

نورهان یا خبر اتصلو بمريم قوللها

ریم : انا هبعتلها مسدج علشان مش تکلم

حد

بعثت ريم لمريم مسدج تقولها ان
الامتحانات قربت

--

مريم حلمت نفس الحلم بس هي كانت
بتعيط جامد اووووووي

فاقت على صوت الرساله من الفون

قامت لاقيت رسالة من ريم بتقولها ان
الامتحانات قربت ولازم تذاكر

مريم افكرت الحلم وهي مش فاهمه فيه

ايه هي حسست ان فيه حاجه هتحصل

قعدت تنزل دموع من غير ما تحس

قامت قالت تذاكر وتشغل نفسها

قامت خدت الكتب وقعدت تذاكر لحد ما
تفكيرها بقي في المذاكرة بس

خلصت مريم مذاكرة وبعدين نزلت تقعد مع
مامتها شوية واتغدت معاها وبعدين طلعت
تنام فوق

تاني يوم اصحابها جم علشان يذاكرو ويطمنو
عليها

ريم : مريم فوق يا ماما

الام : ايوة يا بنتى فوق اطلعيها

طلعو البنات فوق لمريم لقوها قاعده بتذاكر

ريم : ايوة يا عم الدحيح بتذاكرى من غيرنا

مريم : عادى والله

سارة : انت عاملة ايه كويسه

مريم : اه الحمد لله كويسه

نورهان : روحتى فين امبارح اتصلنا بمامتك
قالتلنا مروحتيش

مريم : عادى روحت اتمشيت على البحر
شوية

ريم : روحتى اتمشيتى فى المطر

مريم : لا اول لما لقيت الدنيا بتمطر جيت
علشان ماخدش برد

ريم : طيب كويس

نورهان : يلا نذاكر بقي ذاكرتى حاجه يا مريم

مريم : ايوة ذاكرت مادة دكتور جيهان

سارة : اصعب ماده خلصتها

مريم : ايوة

ريم : طب تعالو نذاكر مادة دكتور محمد

البنات : اوك

ذاكروها الحمد لله وخلصو الماده دى

واتفقو ان هما يخلصو على اخر الاسبوع

الام : خلاص قررت ان انت هتسيبيني

وتمشي

محمد: انا اسف يا امى

والله وراح حاضنها

وراح لباباه حزنو وباس راسو

الاب : ربنا يهديك يابنى

محمد : يارب

مصطفى ويوسف : يلا يا محمد علشان

تلحق الطيارة

محمد : سلااااااااام يا امى سلاااااااااااام يا بابا

وراح ماشي حط الشنط فى العربيه ويوسف

ومصطفى ركبو معاه يوصلوه_

-

مريم : قاعده حاسة ن روحها بتتسحب منها

مسكت الموبايل وفضلت متردده تتصل بيه

ولا لا

فى الاخر قررت ان هى مش هتتصل

وراقت رامية الفون وحاولت تنام معرفتش

راحت قاعده على الاب شوية بش زهقت

راحت قفلة

نزلت الجنينة تتمشي شوية قدام البيسين

حست ان هى عايضة تسمع صوتة

مريم : انت خلاص هتقوليله بكرة

انا طالعه اناام فوق علشان تعبانه شوية يا

ماما

الام : ماشي يا حبيبتي

طلعت مريم حاولت تنام بس معرفتش من

كتر التفكير قامت خدت حباية منوم وراحت

نايمة

حلمت نفس الحلم لتانى مرة

بس المرة دى حست ان هو حقيقة مش

مجرد حلم

مصطفى : خلاص هتمشي مش هنشوفك

تاني

محمد : معلشي يا صاحبي

وراح حاضنه جامد

يوسف : انا مش بحب لحظات الوداع

وراح حاضن محمد جامد

محمد : ابقو طمنوني عليها وعلى امي وبابا

والاهم على نفسكو

مصطفى :متقلقش يا صاحبي في عنينا

مسك محمد الشنطة وراح ماشي بص وراه

شافهم بينزلو دموع وبيشوروله هو راح

ماشي بسرعه ودموعه في عنية متحجرة

ركب الطائرة وتمت عملية سفرة الى المانيا

بسلااااام

ركب الطائرة وهو حزين كان نفسه يشوفها
قبل ما يسافر كان نفسه يخذها في حضنة
ويطبطب عليها بس لا حياة لمن تنادى

صحيت مريم من النوم وهى حاسة ان
روحها مش معاها
بس فرحانه علشان هتقول اللى فى قلبها
لمحمد

قامت خدت شاور ولبست

ونزلت اتصلت بريم

مريم : الو

ريم : ايوة يا مريم انت فين

مريم : انا فى العربيه انت اللى فين

ريم : انا فى الجامعه

مريم : خلاص هقوله يا ريم على كل حاجه

ريم : هتقولى لمح...مد

مريم ايوة مالك فيكى ايه

ريم : مفيش يلا مستنينك

مريم : سلاااااام

وصلت مريم الجامعه وراحت لصحبها

لاقيتهم فى حالة صمت

مريم : فيه ايه مالكو

نورهان : لا ابدا مفيش

مريم : طيب اووك اروح اشوف انا دكتور

محمد

نورهان : ب..س بلاش يا مريم

مريم : ليه ؟؟

ريم : بلاش وخلص

مريم : قولو فيه ايه ؟؟؟

سارة : يوووووه بقي محمد سافر

وقفت مريم زى الصنم بعد اما سمعت

الكلمة دى

راحت مريم بسرعه ناحية مصطفى ويوسف

مريم : محمد فين

مصطفى :: ...ليه ؟؟

مريم : انطق دكتور محمد فين

نورهان وريم : اهدى بس يا مريم

مريم : انطقو هو فين ؟

يوسف بص للارض : محمد سافر ومش

راجع

الدموع بدأت تنزل مع انيين صوتها

مريم : سافر ليـــــه؟؟

مصطفى : علشان هو بيحبك

مريم : انا جرحته من غير ما اقصد انا بحبه

من اول ما شفته - انا اللي كنت غبية

ليه لياييايياييه

سافر ليه قولولى

سارة ،نورهان ، ريم مستحملوش يشوفوها

بالشكل ده لان هى كانت فى حالة انهيار

فدمعو من شكلها وحسو بيها جاللاااامد

مريم : كان هيغمى عليها خلاص

مريم : بتكلم نفسها بتهتهه : انا حسيت ان

روحى بتضيع منى وحلمت بالحلم ده كتير

ان هو سابنى ومشى

مريم اغمى عليها مصطفى شالها ويوسف
والبنات مشيو وراه

ركبوها العربيه وودوها البيت بتاعها طلعوها
الاوضة ومامتها قلقانة عليها

طلبو الدكتور

كشف عليها وبعدين طلع قالهم

عندها انهيار عصبي لازم تكونى جمبها
وطلعوها من اللى هى فيه

يوسف : نزل يودى الدكتور وريم نزلت
تجيب حاجه يشربوها

جابت ريم ليمون لمريم والباقي عصير
برتقال

يوسف شافها

يوسف : هاتى لو سمحتى اشيل انا بدالك

ريم : لا مش مشكلة مش تقال

يوسف : هاتيهم وخلاص يا

ريم : ريم اسمى ريم

يوسف : عاشت الاسامى

ريم : ميرسي

خد يوسف الصنية وطلعها فووق

بعد نص ساعه مريم فاقت

ريم : مريم انت كويسه

مريم :.....اومأت براسها وخلاص

نورهان : طمنينا عليكى يا حبيتى

مريم : انا كويسه

ريم : خدى اشربي اللمون ده

مريم : مش عايزة

سارة : متعنديش خدى بقي

مصطفى : الف سلامة عليكى يا انسة مريم

يوسف : تعيشي و تاخدى غيرها

مصطفى ضربة برجله

يوسف : قصدى الف سلامة

عليكي

مصطفى نستاذن احنا بقي

يوسف : عايزة حاجه حضرتك

مريم : لا شكرا

معلشي تعبتكو معايا

مصطفى : لا تعب ولا حاجه

عن اذنك

مریم : اتفضل

مشی مصطفی

ویوسف لف غمز لریم وبعیدین مشی ریم

اتکسفت وبصت لمریم

ریم : مریم متخلیش لموضوع ده یاثر

علیکی ده قدر

مریم : ازای بس انا کل یوم کنت بحلم ان هو

بعید وانا بنادی علیه

وبقوم مخضوضه

نورهان : معلشی بس برده متخلیش

الموضوع ده یاثر علیکی احنا قربنا علی

الامتحانات وانت کده مش هتعرفی تذاکری

سارة : معلشي يا ميرو متزعليش بقي ان شاء الله خير

مريم : ان شاء الله

ريم : قومی بقی یابت متدلعیش علشان
نذاکر عایزین نطلع من الاوائل

مریم: ھهههههههههههههههه ان شاء الله

بدأ البنات يذاكرو علشان الامتحانات
وبيحاولو يخرجو مريم باى طريقة من اللى
هى فى

بدأ الامتحانات

وبعد اسبوعين

ساره : اخيرا||||||| بقي انهارده اخر يوم

نورهان : ايوة انا زهقت بقي احنا نروح شرم

بعد الامتحانات دی

ريم : فكرة حلوة ايه رايك يا مريم

مريم : اووك

يلا علشان الامتحان فاضل عليه ربع ساعه

يلا يا نورهان على اللجنة بتاعتنا

ريم : يلا يا سارة راحو البنات

وبعد ساعتين طلعو مريم كانت اخر واحد

طلعت بعدهم

سارة : قلقتي انا عليكى اتاخرتى ليه

مريم : لا مفيش كان فيه سؤال سرحت فيه

شوية وعلى اخر الوقت المراقب قالى يلا

علشان هنلم الورق

نورهان : طيب حليتى كويس يعنى

مريم : ايوة الحمد لله

سارة : هى النتيجة هتطلع امتى يا جماعه

ريم : بعد 4 ايام تقريبا يلا نخرج بقي انهارده

نورهان : فكرة حلوة

مريم : اخرجو انتو بقي

سارة : مريم هتخرجى معانا ول لا

والا|||||||

مريم : خلاص اووك مش مشكلة

سمعت مريم صوت من وراها

مصطفى : ازيك يا انسة مريم عاملة ايه

ازيكو يا بنات

مريم : الحمد لله كويسه احسن بكتير

مصطفى : يدووم

نورهان : ايه رايكو تخرجو معانا انهارده

یوسف : ازیکو یا جماعه

البنات : الحمد لله

نورھان ھا قولتو ایہ

مصطفیٰ : ایه رایك یا یوسف

مريم : لو مجيتوش مش طالعه

ريم: هتيجو لا لا

يوسف مصطفى : هههههههههههههههههههههه

خلاص

بس فین

مريم : اه صحيح فين

ریم : ایه رایکو نادى

نورهان : فكرة برضو

وانتو ايه راڳو

يوسف : انا موافق

مصطفیٰ : موافق بس بشرط مریم تلاعبنی
تنس

مریم : ہہہہہہہہہہہہہہہہہہ

على الساعة خامسة كده اووك استنونا عند
ملعب التنس

مصطفى : اووك يلا سلام احنا بقى

البنات : سلام

مريم : يلا يا جماعه نروح انا عايزة انام

ریم : اه وانا کمان

سارة : اوك

نروهان : یلاااا

روحو کلهم مریم سلامت علی مامتها

مريم : ازيك يا مامتى

الام : كويسة يا حبيبتي عملتى ايه فى
امتحان انهارده

مريم : الحمد لله كان كويس

يلا انا طالعه فوق انام

الام : لا انت مش بقيتى تاكلى تعالى كولى
وبعدين اطلعي

مريم: بس..

الام : مفيش بس يلا

مريم : اوووك حااااااضر

طلعت مريم غيرت هدومها

ونزلت كلت مع مامتها وبعدين طلعت

فتحت المذكرات وكتبت

"كنت اريدك بجانبى فى مثل هذا الوقت
كنت اريد فارسي الذى احببته ليس الذى
هرب ولم يصغ لى

عرفت الان كم انت ضعيف لم تحاول حتى
ان تتفوه بينت كلمه لم تحاول ان تقول لى
لن تحبى غيري فانت لى ولكنك فضلت
الهرب بعيدا كى لا ترا وجهى الان اما زلت
تفكر فى أأنت تواجه عذاباً

فى الحب مثلى ام انك تعيش حياتك كانه لم
يحدث شئ

اذا كنت انتظرت قليلا يا فارسي لكنت.....

ولكن ان فارس بلا جواد ولكن هل يمكن ان
يكون هناك فارس بلا جواد "

قفلت المذكرات ودموعها على خدها
وبعدين نامت وغاصت فى عالم احلامها

صحيت على صوت الفون

نورهان : يلا يا مريم لبستي

مريم : لا هي الساعة كام

نورهان الساعة اربعة ونص

مريم : طيب اسبقوني انتو على ما البس

نورهان : طيب بس بسرعه

قامت مريم خدت شاور ولبست لبس

النادي ولمت شعرها الطويل لفوق ونزلت

ركبت العربيه وراحتهم

لقيتهم واقفين مستنينا

مريم : معلشي يا جماعه اتاخرت عليكو

البنات لا مش مشكلة

بِسْ الْمَرَّة دِي هَغْلِيكْ

مریم :

فازت لان اللعبة دي معندهاش فيها هزار

مرة

ريم : وانا كمان مش بعرف تعالى نلعب مع

بعض

الكلمة

مصطفى والبنات :

d

لعبكو حلو اوى

ريم : بس يا ظريف من ليها

طيب ان اعايزة العب مع حد سمعت صوت

من وراها بيقولها

...:ينفع تلعبى معايا انا بصت سارة وراها

لقت الشاب اللى خبطها اخر مرة كانو فيها

فى النادى

سارة : حضرتك مين اصلا

مريم : مش معقول كيمو

وراحت راحه حضناه

سارة ،نورهان ، ريم ،مصطفى ،يوسف :

مريم : كريم وحشتنى مشوفتكش من وفاة

بابا الله يرحمه

كريم : علشي سافرت فرع الشركة اللى فى
المانيا علشان اشوف الامور ماشية ازاى

سارة : متفهمينا حاجه يا مريم

مریم : ده کریم ابن عمی اخویا فی الرضاعه

مصطفیٰ : اہل یا استاذ کریم

کریم : استاذ ایه بس خلیها کریم

مريم: كريم دى سارة ودى نورهان ودى ريم

وده مصطفى وده يوسف وانا مريم

کریم : ہہہہہہہہہہہہہہہہہہہہہہ

الشله :

d

d o o o o o o o o o o

کريم : سارة انا شوفتك قبل كده وكنت
اعجبت بيكي مع ان انا مشفتكيش غير مرة
واحد بس خطفتيني

مريم : احم احم نحن هنا

سارة : حضرتك انا |||||

کريم : بس طب افجاك انت کمان بتحبيني
ايه رايك

سارة : يا سلام وعرفت منين

شاوړ کريم على قلبه وقال

من ده

مصطفى : بالنماسبة انا عايز اقول حاجه
لنورهان

انا بحبك

نورهان : يا مجنون اسكت

مصطفى : عايزة تفهميني انك مش

بتحبينى

نورهان : انا مش بحبك

مصطفى :امال ايه ؟!!

نورهان : انا بعشقك

يوسف : انا عايز اقول حاجه لريم

انا معجب بيكى يا ريم جدا مع ان انا بتاع

بنات وشوفت بنات اجمل منك بس

خطفتينى من اول نظرة كسوفك كل حاجه

فيكى

"انا : يالهوووووووووووى. جبتولى الضغط

والسكر والسناجل كمان ولا ايه حد معاه دوا

علشان انا خلااص

منكو لله حسبى الله ونعم الوكيل

"فیکوووووووووو"

احم... احم... نرجع لقصة

ريم : بس انا مبفكرش في الحب ده

انا مش ہنکر ان فیہ اعجاب بس..

الكل: مبسش يلا هي بتحبك يا يوسف

ریم : ھھھھھھھھھھھھھھھھھھھھ خلاص بس انا

برده لازم اعلمك الادب الاول

یوسف: عیونی

مریم واقفه بتتفرج علیهم وفرحانلهم اوووی

محبتش ان ہی تبقی عزول فقالت اما

تنسحب مريم مشيت شوية لاقتهم كلهم

بينادو عليها بصوت عالٍ

الكل : مريم

لفت مريم وشها لاقتهم كلهم بيجرو عليها
والبنات حضنوها وهى حضنتهم
خلصو اليوم

وبعدين عدى اربع ايام
وظهرت النتيجة مريم كانت من اوائل
الدفعه بتقدير ممتاز وريم برضة ممتاز
ونورها ن وسارة جيد جدا
كانت حفلت التكريم اليوم اللى بعده
وطبعا بقي البنات راحو

حضرة الحفلة واتكرمو مريم كانت قاعده
سمعت الميكروفون بيقول ودلوقتى
هنسمع اغنية من

مريم

سمعت البنات والولاد يقولو مريم ،مريم ،

مريم

لاقيت ريم بتقولها قومي يلا غنيلنا اغنية

مريم : بس

ريم : مبسش

خذت مريم المايك وقال ت DJ

على الاغنية وبدأت تغنى الاغنية كان اسمها

"maybe_Tomorrow"

غنة الاغنية دى وهى بتعيط

خلصت الاغنية وسمعت منهم

تصقييييييييف جااامد ابتسمت ليهم

ونزلت

استاذنت من صاحبها ومع اصرارها مشيت

روح ت

طلعت فوق فتحت المذكرات

"لماذا انا حزينه وانت الذي ضحيت بي انت
تركتنى وحيدہ حتى لو تكلف نفسك وتسال
عنى ولكن من الان سانساك وان احاول
استذكراك سلاااااااام ابدى وسارميكى يا
مذكراتى اسفة ولكن لا ارید انا اذكرة لانه رحل
رحيبيل بلا عودة "

فات سنتين ومحمد مش بينلو اثر ومريم
اتعودت على الموضوع ده ومبقتش تحاول
تفتكرو فاليوم ده كانت راحه البحر

مريم : انا اسفة انا موافتش بوعدى ليك
كنت قيلالك هاجى مع الانسان اللى اخترته
بس خلاص كل شئ انتهى وانا اللى دمرته
بايدى

ايام العمر فاتت وكان نفسي اشوف او حتى

اسمع صوته بس يلا

"لقد شاء القدر فراقنا "

سمعت صوت من وراها بيوقولها

"و شاء ايضا ان يجمعنا "

مكنتش مصدقه ان هو ده صوتها

مريم : بص حتى بتهياً صوته

.....: امممممممم بس انا وراكي وصحابك

قالولى انك هنا

لفت وشها لقيت محمد واقف وراها وفايديه

بوكيه ورد

ضحكت باستهزاء ايه اللى رجعتك

محمد : انت

مریم : انا انت لو كنت بتحبني مكنتش
سبتني سنتين بس انا اتأقلمت على الوضع
خلاص ومش محتاجك اتفضل امشي

محمد: انت اكيد زعلانة منى لان انا سبتك
بس انا عمري ما هعرف اعيش من غيرك

مريم: مانت عشت سنتين مجتش على
العشرين سنة كمان

[illegible]

مريم : اتفضل امشى

سمعت صوت صحابها يقولو

الشلة : لو مشى مش هيرجع تانى

متضحكيش على نفسك انت بتحببـه

مریم : مش بحبہ انا نیت ہسمعت صوت

مصطفیٰ ویوسف وکریم : متأكده

مريم : ايوة سبونى فى حالى بقى

مشیت مریم بسرعه لقیّت الی راح ماسک
ایدها وشددها

محمد : بس انا مش هسيبك المرة دي
عارفة لبيسه

مريم : والدموع في عينيها ليعبيني

محمد : علشان بموووووووووووووووووت فیکي

مريم : وانا بعشقك

محمد : مش اکر منی

مریم : لا يا حبيبي اكثر منك بكتير

محمد : والله ارجع في كلامي

مريم : ايه قولت ايبويه

[illegible]

محمد : هو انا اقدر اعيش من غيرك اصلا

مریم : بس بقي علشان بتكثف

محمد : بتتکثفی یاختی

راح شایلها وفضل یلف بیها

ويقولهُ

بحبک

وراح منزلها وحاضنه

جامد

هـ ||||| ح

اما بقى عن احمد فهو دلوقتى فى السجن

لان هما افشوه وانجى وشوية بنات اعترفو

عليه

وسارة وكریم : کتب و کتب کتابهم

ويوسف وريم : لسه مخطوبين

ونورهان ومصطفي

برضو مخطوبين

وقرررو كلهم انهم يعملو فرحهم في يوم واحد

وتوتة توتة خلصت الحدووووووووووودة

النهاية

تمت بحمد الله